

сам суд.

Велики изазов за уставно судство јесу и нови трендови који су захватили уставне судове бивших југословенских република, и осталих земаља Источне Европе око питања увођења уставних жалби, односно надлежност уставних судова за заштиту слобода и права која су зајамчена Европском конвенцијом. Наиме, и поред тога што неке од држава већ имају ту надлежност, као и ми (иако у ограниченом обиму), имајући у виду досадашња искуства ових земаља и очекиване резултате, поставља се питање да ли је и колико увођење ове надлежности оправдано. Ово још више с обзиром на то да је јасно да је основна надлежност уставног судства контрола сагласности законских норми са уставом, чиме се на посредан начин стварају неопходни предуслови и плодно тле за развој правне државе чији су саставни део људска права и слободе.

На крају, хтео бих да нагласим и да поновим да се изазови и перспективе или, тачније речено, будућност уставне заштите на овим просторима морају сагледавати у њиховој интеграцији са земљама Европске уније и да се у том правцу праве напори за усаглашавање нормативе са европским правилима и стандардима.

У том правцу могуће су и веће промене унутрашњег правног поретка, у коме свакако људске слободе и права и њихова заштита неће остати по страни.

Да би се тај циљ остварио, потребан је већи степен организованости и конкретног функционисања права једне нове проширене Европе у којој ће свако од нас имати свој део одговорности за њен развој.

У овом периоду усаглашавања, уставни судови, неки од њих више а неки мање, налазе се пред тешком обавезом да заштите вредности утемељене уставом са европским правилима и стандардима, за шта су, понављам, неопходне додатне измене нормативе држава.

Доктор Боса М. Ненадић, Судија Уставног суда Републике Србије
ОПШТИ ОСВРТ НА КОНТРОЛУ УСТАВНОСТИ СУДСКЕ ВЛАСТИ.

1.

Судска власт, најчешће опредељивана као „независна и самостална грана власти“, са својим инстанционим надзором, задуго је била поштеђена контроле уставности. Постојање уставних судова у уставној литератури наводи се као једно од типичних обележја савременог европског конституционализма. Уставни суд данас постоји у скоро свим европским земаљама континенталног правног система (скандинавске земље, Естонија, Холандија и Грчка су у томе изузетак). У односу на непосредну уставну контролу правних норми, уставни надзор над актима (и радњама) редовних судова у принципу је „остајао по страни“, све дотле док је устав сматран основним актом о уређењу (ограничењу) политичке власти и